

14

JUDr. Boleslav Pospíšil, advokát, č. osv. ČAK 0522, advokátní kancelář,
Malinovského nám. 4, 602 00 Brno, tel: 541213190
e-mail: boleslavpospisil@seznam.cz

MĚSTSKÝ SOUD V BRNĚ	
..... krát	příloh .....
Kolky	Kč .....
Došlo: 31 -12- 2012	v hod. ....
Podle poštovního razítka dáno na poštu	
dne	Podatelna

Krajskému soudu v Brně
prostřednictvím Městského soudu v Brně
ke sp. zn.: 21 C 69/2011

Žalobce : Dobrovolné sdružení garážníků,
se sídlem Jedovnická 2, 628 00 Brno, IČ 485 13 181, pro příjem pošty
P.O.BOX 36, 628 00 Brno, zast. předsedou Ing. Ivanem Matouškem

Právně zast. : JUDr. Boleslavem Pospíšilem, advokátem,
AK, Malinovského nám. 4, Brno

Žalovaná : Česká republika, zast. Úřadem pro zastupování státu ve věcech majetkových,
Rašínovo nábřeží 390/42, 128 00 Praha 2 – Nové město,
Územní pracoviště Brno, Orlí 27, 601 70 Brno

**o určení povinnosti sepsat souhlasné prohlášení o
vydání pozemků**

odvolání žalobce do rozsudku ze dne 14.11.2012

Dvojmo

Rozsudkem ze dne 14.11.2012 byla zamítnuta naše žaloba na určení, že žalobce je vlastníkem pozemků, uvedených v odst. I. rozsudečného výroku a zapsaných v katastru nemovitostí vedeném katastrálním úřadem pro Jihomoravský kraj, katastrální pracoviště Brno-město na listu vlastnictví č. 60000 pro katastrální území Líšeň a bylo rozhodnuto, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Proti tomuto rozsudku podáváme v zákonné lhůtě

o d v o l á n í ,

které odůvodňujeme takto:

Odvoláním napadáme rozsudek v celém rozsahu a podáváme je z důvodů, uvedených v ustanovení § 205 odst. 2 písmeno e) a g) o.s.ř., neboť se domníváme, že soud I. stupně dospěl na základě provedených důkazů k nesprávným skutkovým zjištěním a jeho rozhodnutí spočívá na nesprávném právním posouzení věci.

Soud I. stupně došel k závěru, že „ *ke dni 1.7.2000 právo trvalého užívání pozemku nesvědčilo žalobci. Žalobce rovněž nebyl v důsledku absence právního nástupnictví po původním Dobrovolném sdružení garážníků, registrovaném v ČSAK, ke dni 1.7.2000 vlastníkem budovy garáží, a lze tak uzavřít, že nebyly naplněny podmínky vzniku vlastnického práva dle § 879c obč. zák.* “ Ohledně vzniku žalobce, tedy Dobrovolného sdružení garážníků, je soudem vyvozováno následující: „ *minimálně od registrace žalobce jako samostatného občanského sdružení, tj. od 18.5.1993, do oznámení z 10.2.1994 zde existoval souběh dvou subjektů, a to samostatného sdružení Dobrovolné sdružení garážníků, IČ 485 13 181, a Dobrovolného sdružení garážníků jako organizačního článku Autoklubu České republiky, který však mohl zaniknout až dnem výmazu z registrace AČR, což se stalo až 31.1.1996.* “

S těmito závěry soudu I. stupně ohledně souběžné existence dvou subjektů a nenaplnění podmínek ust. § 879c obč. zák. nesouhlasíme, když další závěry soudu I. stupně o uzavření smlouvy o trvalém užívání pozemku jakož i o výstavbě garáží a jejich kolaudaci a užívání pokládáme za nesporné.

Ke vzniku nového subjektu je především třeba vůle založit nový subjekt. Pokud zúčastnění takovouto vůli neprojeví, nový subjekt nevznikne. V našem případě členská základna na valné hromadě rozhodla, že se necháme zaregistrovat jako občanské sdružení u ministerstva vnitra, nikoliv že založíme nový subjekt. Takovouto možnost stanovy Československého autoklubu, ani Autoklubu České republiky (dále jen AČR) nevylučovaly. Umožňuje to i zák. č. 83/1990 o sdružování občanů, který hned v úvodu zakotvuje, že občané mají právo se sdružovat a k výkonu tohoto práva není třeba povolení státního orgánu. Nemohlo tedy dojít k souběhu existence dvou subjektů, neboť druhý subjekt nebyl nikým založen.

Napadený rozsudek se odvolává na Stanovy AČR. Cituje však ze stanov, schválených teprve dne 27.11.2010, nikoliv ze stanov aktuálních, schválených dne 25.9.2004 (dostupných např. na internetu na stránkách AČR). Dle těchto aktuálních stanov je AČR samostatným dobrovolným sdružením, jejímž členem může být každá fyzická a právnická osoba. Fyzické a

právnícké osoby se stávají členy AČR prostřednictvím klubů AČR nebo přímým členstvím v AČR (článek 3). Klub je povinen ve zvoleném názvu samostatně uvést slovo „klub“ (článek 6 odstavec 1). Klub se zrušuje mj. rozhodnutím členské schůze klubu o zrušení klubu, o sloučení či splynutí s jiným klubem, o rozdělení klubu na dva či více klubů a to dvoutřetinovou většinou přítomných členů členské schůze klubu (článek 6 odstavec 9). Subjekty registrované v AČR jsou organizačními jednotkami AČR a jednají svým jménem ve smyslu § 6 odst. 2 písm. e) zákona č. 83/1990 Sb. (článek 5).

Z citovaných pasáží stanov vyplývá, že na právníckou osobu, registrovanou v AČR se vztahuje zákon č. 83/1990 Sb. o sdružování občanů a ta se může sama svobodně rozhodovat o svém vystoupení s AČR, sloučení či splynutí s jiným subjektem a nepochybně i o své registraci jinde než v AČR. V případě žalobce je navíc dle aktuálních stanov AČR otázkou, zda se registroval v AČR jako jeho klub, když v rozporu ze stanovami neužíval v názvu toto slovo, či zda se stal členem AČR jako samostatná právnícká osoba dle článku 3 stanov.

Skutková zjištění soudu I. stupně o tom, že od registrace žalobce jako samostatného občanského sdružení dne 18.5.1993 do oznámení o vystoupení z AČR dne 10.2.1994 existovaly vedle sebe dva samostatné subjekty, nemá oporu v provedených důkazech, neboť neexistují důkazy o založení a vzniku druhého subjektu.

Naopak v řízení byly provedeny důkazy, které vznik nového subjektu vylučují. Tímto je především žádost o registraci občanského sdružení ze dne 14.4.1993, zasláná Ministerstvu vnitra ČR. Tato žádost začíná větou: „**Žádáme tímto jménem 448 členů Dobrovolného sdružení garážníků při Automotoklubu ČR, ve smyslu zákona č. 83/1990 o registraci našeho sdružení.**“ Dále jsou to stanovы žalobce, schválené ministerstvem vnitra, které hned v článku I. uvádějí: „**Dobrovolné sdružení garážníků je samostatnou nezávislou dobrovolnou organizací... ve své činnosti se považuje za právního nástupce a pokračovatele činnosti 443 ZO Svazarmu, jehož činnost byla v roce 1990 ukončena přechodem práv a povinností ne DSG při ČAK a následně dělením státu na AČR.**“

Nesouhlasíme také se závěry soudu I. stupně, vyvozenými z věty „*všechny členy jsme informovali o možnosti registrace v brněnské pobočce*“. Z takovéto věty nelze vyvodit závěr o souběhu existence dvou samostatných subjektů, ale pouze v souvislosti s § 3 odst. 1 zákona o sdružování občanů oznamuje, že všichni členové sdružení v souvislosti s registrací sdružení byli informováni o možnosti zůstat nadále pouze členy AČR a registrovat se v jejich pobočce v Brně na Baštách.

Z těchto důvodů proto pokládáme rozhodnutí soudu I. stupně za nesprávné. Žalobce byl k 1.7.2000 vlastníkem garáže na pozemku, který je předmětem tohoto sporu a tento pozemek nepřetržitě užíval od 26.8.1987. Ve smyslu ustanovení § 879c obč. zák. se proto stal jeho vlastníkem. Navrhujeme proto, **aby napadený rozsudek byl změněn tak, že se žalobě vyhovuje** a byla nám přiznána náhrada nákladů řízení před soudy obou stupňů.

V Brně dne 27.12.2012

Dobrovolné sdružení garážníků
v plné moci JUDr. Boleslav Pospíšil

JUDr. BOLESLAV POSPÍŠIL
advokát
MALINOVSKÉHO NÁM. 4
602 00 BRNO
TEL. 541 213 190